

Sygn. akt I CZ 92/06

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Marek Sychowicz

w sprawie z powództwa E. W.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Rady Ministrów,

Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Ministrowi Spraw Wewnętrznych
i Administracji

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 7 listopada 2006 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 1 września 2006 r.,

**oddala zażalenie; nie obciąża powódki kosztami postępowania
zażaleniowego na rzecz pozwanego Skarbu Państwa.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 11 lipca 2006 r. Sąd Apelacyjny zwolnił powódkę od kosztów sądowych częściowo, a mianowicie od opłat w postępowaniu kasacyjnym.

W dniu 11 sierpnia 2006 r. powódka, reprezentowana przez adwokata, wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 25 kwietnia 2006 r. oddalającego jej apelację od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 26 kwietnia 2005 r. Postanowieniem z dnia 1 września 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powódki ze względu na nieopłacenie jej opłatą podstawową.

W zażaleniu skarżąca, zarzucając naruszenie art. 130² § 3 k.p.c. w zw. z art. 101 i 100 ust. 2 zd. drugie oraz art. 14 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.), wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowieniem z dnia 11 lipca 2006 r. Sąd Apelacyjny zwolnił powódkę od kosztów sądowych częściowo, a mianowicie od opłat w postępowaniu kasacyjnym. W myśl art. 14 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, opłatę podstawową pobiera się od podlegających opłacie pism, o których mowa w art. 3 ust. 2, wnoszonych przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych przez sąd, chyba że ustawa stanowi inaczej. Wśród pism wymienionych w art. 3 ust. 2 powołanej ustawy mieści się skarga kasacyjna. W konsekwencji uznać należy, że opłatę podstawową obowiązana jest uiścić strona wnosząca skargę kasacyjną, jeżeli została przez sąd zwolniona od kosztów sądowych całkowicie lub częściowo – w zakresie obejmującym dokonanie tej czynności. W takim właśnie zakresie od kosztów sądowych zwolniona był powódka, co skutkowało powstaniem po jej stronie obowiązku uiszczenia opłaty podstawowej od skargi kasacyjnej.

Skutki nieuiszczenia opłat od środków odwoławczych i środków zaskarżenia wnoszonych przez profesjonalnych pełnomocników określa obecnie art. 130² § 3 k.p.c. Przepis ten stanowi, że sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty pismo wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego środki

odwoławcze lub środki zaskarżenia (apelację, zażalenie, skargę kasacyjną, skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, sprzeciw od wyroku zaocznego, zarzuty od nakazu zapłaty, skargę na orzeczenie referendarza sądowego) podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia. Uznać należy, że pojęcie opłaty w wysokości stałej obejmuje nie tylko opłatę stałą w rozumieniu nowej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, ale również opłatę podstawową. Po pierwsze bowiem, wysokość opłaty podstawowej jest stała, gdyż wynosi 30 zł (art. 14 ust. 3 powołanej ustawy). Po drugie, sformułowanie „opłata w wysokości stałej” różni się istotnie od używanego w ustawie o kosztach sądowych pojęcia „opłata stała”, co wskazuje na zamiar ustawodawcy nadania tym określeniom innego znaczenia. Po trzecie wreszcie, nie ma podstaw do przyjęcia, że wolą ustawodawcy było wyłączenie sankcji przewidzianej w art. 130² § 3 k.p.c. w stosunku do stron zwolnionych przez sąd od kosztów sądowych i reprezentowanych przez profesjonalnego pełnomocnika. W konsekwencji, wniesienie skargi kasacyjnej bez uiszczenia opłaty podstawowej przez adwokata reprezentującego skarżącą zwolnioną od kosztów sądowych w zakresie obejmującym dokonanie tej czynności, skutkuje odrzuceniem skargi. Taką właśnie sankcję zastosował trafnie Sąd Apelacyjny w zaskarżonym postanowieniu.

Z podanych względów, na podstawie art. 398¹⁴ i 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy oddalił zażalenie. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono zgodnie z art. 102 w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ i 394¹ § 3 k.p.c.